

Săptămânal
de
informații
și
investigații

f LERT f

APARE
MIERCUREA!

Director: George Dora
Director executiv: Sorin V. Teodorescu

an 1 • nr. 12 • 31 august - 6 septembrie 2005 • 12 pagini • 50 bani (5.000 lei vechi)

EDITORIAL

Politica, jucăria tuturor

CLAUDIU BRAN

După ce președintele Băsescu a aprins fitilul cercurilor de interese, toată lumea a început să-și dea cu părerea pe această temă. Exceptând câteva persoane bine informate care știau cu exactitate despre ce este vorba în propoziție, mai toată lumea bătea câmpii cu drag și spor, fără să aibă habar cu ce se mănâncă cercurile alea, grupurile, găștile sau cum or mai fi fost ele botezate. Premierul, avertizat probabil de sondajele de opinie și de către colaboratorii săi că nu prea contează în jocul politic românesc, s-a hotărât peste noapte să iasă la bătaie, cu surlele, trâmbițele și televiziunile de rigoare după el. I-a lăsat pe toți cu gura căscată când a anunțat, hotărât, că nu-și mai dă demisia. Probabil că și acum îi mai dau acatiste membrii PSD, care o băgaseră pe mână de tot și nu mai găseau nici o soluție să iasă din capcana pregătită cu grijă de Băsescu. Noroc cu Tăriceanu, că-i băiat bun la suflet. A urmat apoi cercul cu cele 21 de informări ale SRI, când, convins că-l sperie de moarte pe Băsescu, s-a dat mare că o să ceară declasificarea documentelor respective. A trebuit să vină SRI-ul și să-i dea cu legea în cap ca să priceapă ce se poate și ce nu. Apoi a trecut, plin de hotărâre și voioșie, să-și apere miniștrii. Nu există corupție în cadrul Guvernului, nici de rudă, am aflat de la domnia-sa. Treaba cu Petrom-ul, care se tot lălaie, nu miroase deloc a corupție, chiar dacă este vorba de multe milioane de dolari. În plus, nici cercuri care încearcă să corupă vreun ministru nu există. Miniștrii domniei sale, însă, îl contazăc din nou. „Dacă vorbim de presiuni mediatice și presiuni de grupuri de interese reflectate în presă, sigur“, declara, de curând, Monica Macovei. Păi și partea leului din ceea ce înseamnă media cine o deține? Poporul? Contribuabilul? Statul? Nici pomeneală. Regăsim aceiași oameni cu interese în energie și petrol. Aceiași oameni care conduc, din umbră, nu doar ziare, reviste și televiziuni, nu doar firme cu cifre de afaceri ametoitoare. Conduc și politicieni. Conduc și Guvernul. Doar Tăriceanu nu știe asta.

⇒ **ANALIZĂ** | Tăriceanu este veriga slabă a politichiei românești.....2

⇒ **DOSAR** | Iranienii au atentat la viața papei Ioan Paul al II-lea.....4

⇒ **ANCHETĂ** | Salvați Vama Veche... de mizerie, corupție și ilegalități (II).....9

⇒ **ANTIDROG** | Vina eșecului operațiunii o poartă informatorul poliției antidrog.....10

⇒ **SCURTCIRCUIT** | Spionii lu' pește.....11

„Alerta“ l-a identificat pe „colonelul Dumitrescu“

Cazul ziariștilor răpiți în Irak a rămas cu multe necunoscute. Una dintre ele este identitatea misteriosului „colonel Dumitrescu“ pe care președintele Băsescu îl nominaliza drept unul dintre marii dezinformatori ai acestei spețe. Misteriosul ofițer a fost găsit și identificat de către reporterii noștri.

pag. 3

MAGAZIN | pag. 12

O mare surpriză
în lumea
show-biz-ului

DEZVĂLUIRI | pag. 5

Traian Băsescu vs.
Pro-Marele Maestru al
Masoneriei Române

Tăriceanu este veriga slabă a politichiei dâmbovițene

Semnalele din ce în ce mai îngrijorătoare privind aderarea României la Uniunea Europeană care vin din partea oficialilor europeni sunt expresia unei nervozități a vechiului continent față de statele ex-comuniste. Se pare că nota de plată pentru statele din ultimul val a depășit așteptările, iar acceptarea României și Bulgariei, țări

sărace cu o groază de probleme economice și sociale, prost gestionate, nu ar face decât să adâncească deficitul țărilor vest europene.

Cu stângu'-n dreptu'

Surprinzător, dar politicienii par a lua extrem de ușor posibilitatea respingerii României de la procesul de aderare

din 2007. Din informații cvasipublice ne așteptăm ca Raportul de țară din toamna acestui an să fie, lăsând la o parte discursul diplomatic, de-a dreptul dezastruos pentru noi.

Cu o seninătate demnă de cea a martirilor puși pe cruce sau arși pe rug, politicienii noștri au o problemă: înlocuirea președintelui Senatului și Camerei Deputaților. Nu contează că traversăm un dezastru natural din cauza celor mai cumplite inundații din istoria țării, totul se rezumă pentru politicienii de la putere la schimbarea lui Nicolae Văcăroiu și a lui Adrian Năstase. Domnul Tăriceanu, care se contrazice la fel de ușor precum respiră (vezi episodul cu alegerile anticipate) a ieșit la rampă cu un simulacru de alegeri parlamentare. Domnul Boc, președintele PD, are un discurs din ce în ce mai neînțeles. Domnul Blaga și Flutur sunt preocupați de inundații; dar la fața locului nu sunt deosebit de eficienți (30 de case construite Gigi Becali din fonduri proprii), Teodor Meleş-

canu iese din când în când la televizor, unde, în mod elegant, spune totul despre nimic și ca să fie pusă bomboana pe colivă a plecat din Guvern singurul ministru, Mona Muscă, care se bucura de simpatia mass-media și a opiniei publice.

Catastrofa guvernării

Ce este cu această acțiune contraproductivă care urmărește schimbarea președinților Senatului și Camerei Deputaților? În primul rând ambiția senatorului PD Radu Berceanu, care dorește postul lui Adrian Năstase. În al doilea rând polițele pe care Monica Macovei, poate în mod just, dorește să le plătească PSD. În al treilea rând manevrele ciudate ale unei părți din fostul partid de guvernământ, care dorește neapărat o reformă a PSD, cât mai curând un nou pol de putere, fie și prin alianță cu democrații și liberalii. Veriga slabă în acest joc, de care toți încearcă să profite, este premierul Tăriceanu. Compromiterea alegerilor anticipate prin renunțarea brus-

că a președintelui PNL, care a sfidat nu doar opinia publică, ci și propriul său partid demonstrează nu că România nu este guvernată, ceea ce nu ar fi cea

mai mare nenorocire, ci că este guvernată prost, ceea ce este o catastrofă.

DEPARTAMENTUL
ANALIZĂ

S.C. BLACK STARS

Măcelărie arăbească

Produce
prospete
din vită,
oaie, pui

CALEA MOȘILOR NR. 294
TEL.: 621.69.22

ALERTA
Tel.: 0740.597.158; 0721.819.229;
0742.209.864
alerta_2005@yahoo.com
Plătim cash orice informație

EDITAT DE
SSP GUARD SERV SRL
Str. Blăjei nr. 2,
sector 3, București

DIRECTOR:
George Dora
DIRECTOR EXECUTIV:
Sorin V. Teodorescu

REDACTOR-ȘEF:
Claudiu Bran
CONSILIERI:
Ioan Crețu, Dionisie Hagi

REDACTIA:
Iulia Gorzo, Paul Cemea, Ștefan
Jora, Daniel Bălan, Mihai Vlad,
Ionel Hrynczuk, Daniel Alexandru,
Dorel Moldovan, Dumitru Preda,
Ștefan Teriș, Vicențiu Constantin

DIFUZARE:
SC ANOTA IMPEX SRL
DTP:
Omni Press & Design
TIPAR:
Cromoman SRL

investigații

„Alerta“ a descoperit identitatea „colonelului Dumitrescu“ din cazul ziaristilor răpiți

Dosarul celor trei ziașiști răpiți în Irak și recuperați în urma unor negocieri secrete de către serviciile secrete este departe de a fi elucidat. Trimiterea în judecată a lui Omar Hayssam și anchetarea complicelui său Munaf în Irak nu a adus până în prezent decât elemente în cel mai bun caz rizibile, cum ar fi declarația că cel vizat pentru a fi răpit era senatorul PSD Ion Vasile, tatăl ziaristei Marie-Jeanne.

Semne de întrebare

Nu ne-am propus o analiză pe caz, întrucât trebuie să recunoaștem că ne lipsesc acele date și informații care, în mod just, sunt ținute secrete. De altfel, chiar președintele Băsescu a declarat că anumite aspecte

ale dosarului nu vor fi publice decât după 40 de ani. Cele trei victime – Marie-Jeanne, Ohaesian și Sorin Mișcoci – au intrat într-un con de umbră, lucru greu de explicat pentru niște profesioniști ai informației.

În timpul crizei s-a tăcut sau s-a vorbit când nu a fost cazul, ceea ce a dus la numeroase speculații, multe dintre ele legate de teoria conspirativității. Ridică semne de întrebare alegerea, se spune de către președintele României, a unui negociator secret în persoana doctorului Nasim, căruia Hayssam îi lăsase înainte de răpirea ziaristilor o parte însemnată a averii sale. Amintim că Hayssam era și este anchetat pentru infracțiuni economice grave, care în mod normal ar fi necesi-

tat recuperarea prejudiciilor. Oricare ar fi explicația alegerii lui Nasim ca și negociator, de vreme ce afacerea a avut un final fericit nu credem că mai există loc pentru comentarii.

Informațiile președintelui

Vom reveni însă la una dintre declarațiile președintelui Băsescu, care a trecut aproape neobservată. Domnul Băsescu a afirmat că în timpul crizei ziaristilor răpiți în Irak s-a desfășurat o puternică acțiune de dezinformare și intoxicare a presei, opiniei publice și serviciilor secrete românești, care putea avea consecințe tragice.

Președintele a sugerat că datorită acțiunilor de intoxicare, ofițerii români de informații aparținând SIE și Direcției de Informații Militare detașați în Irak, unde lucrau sub acoperire, erau aproape de a se lichida între ei. Președintele a nominalizat persoana dezinformatorului, un anume „colonel Dumitrescu“. Peste acest episod s-a așternut tăcerea. Nimeni nu a reușit să-l găsească pe mai mult sau mai puțin fantomaticul „colonel Dumitrescu“, despre care s-a crezut la un moment dat că ar fi folosit un nume conspirativ.

Misterul dispare

Am întreprins propria noastră investigație și prin probe directe am stabilit că acest

„colonel Dumitrescu“ este o persoană reală. Aparent, însă, nu are nici o legătură cu vreun serviciu secret românesc.

Este vorba despre expertul parlamentar Virgil Dumitrescu, de la Comisia de Apărare, Siguranță și Ordine Publică. De profesie inginer, domnul Virgil

Dumitrescu a lucrat înainte de 1989 pe șantierele de construcție din Irak și alte spații arabe. În momentul răpirii ziaristilor, Virgil Dumitrescu și-a reactivat fostele relații, ajungând în posesia anumitor date și informații care le-a trimis unor ofițeri de informații de la armată și posibil și de la alte servicii secrete. Prin funcția de expert la Comisia de Apărare, Siguranță și Ordine Publică, inginerul Dumitrescu avea relații oficiale cu ofițerii respectivi. Nu este exclus însă ca domnul Dumitrescu să fi fost dezinformat de către sursele sale arabe, fie voit, fie involuntar.

Filiera siriană

Cel puțin una dintre informațiile primite de Dumitrescu și, presupunem, transmisă celor în drept, este spectaculoasă, ceea ce nu înseamnă neapărat că este și credibilă. Conform acestei informații, ziaristii ar fi fost cel puțin în a doua parte a secheștrării deținuți în Siria. Fără a specula, amintim că spre finalul crizei ostacilor, ministrul de Externe Ungureanu a întreprins o vizită neașteptată în Siria,

după care eliberarea ziaristilor a fost o chestiune de zile.

De asemenea, doi dintre cei arestați în cauză – Hayssam și Zaher Iskandarani – sunt cetățeni sirieni. Cel puțin în cazul lui Iskandarani s-a procedat într-o manieră bizară. Sirianul a fost arestat sub o acuzație privind infracționalitatea economică, dar în câteva zile a fost pus în libertate. Iskandarani a fost cunoscut într-o anumită perioadă ca un lider neoficial al comunității siriene din România. Între el și Hayssam există un punct comun. Amândoi au prosperat în domeniul afacerilor prin relații în PSD și prin prietenia cu Viorel Hrebenciuc.

Noi nu putem trage o concluzie privind veridicitatea informațiilor pe care Virgil Dumitrescu, alias colonelul Dumitrescu le-a oferit serviciilor secrete. Un lucru însă este cert. Dosarul răpirii ziaristilor are, cel puțin pentru opinia publică, destule puncte care sunt mai multe sau mai puțin voit ținute în umbră.

GEORGE DORŃ
SORIN V.
TEODORESCU

dosar

Iranienii au atentat la viața papei Ioan Paul al II-lea

A devenit o știre curentă care nu mai suscită nici un interes orice informație privind

atentatele zilnice din Irak. Este dificil, dacă nu imposibil de făcut o departajare între acțiuni

insurgente și atentate teroriste. Un lucru este evident. În pofida declarațiilor liderilor coaliției,

situația din Irak este departe de a fi sub control. Cu toate acestea, nu dosarul irakian riscă să arunce în aer Orientul Mijlociu, ci apariția unui nou pericol: programul nuclear iranian.

Adevăratul sponsor al Al-Qaida

Iranul este practic singurul stat din zonă guvernat de un regim fundamentalist-islamic. Doctrina ayatolahilor (conducători religioși) de la Teheran prevede expansiunea islamică prin forță și, cu toate că nu există nici recunoaștere oficială, Iranul este adevăratul sponsor al fundamentalistilor din Al-Qaida. După debarcarea șahului Reza Panlavi, la începutul anilor '80, Teheranul a inițiat și coordonat acte de terorism individual în Europa, împotriva celor considerați a fi dușmanii islamului.

La 13 mai 1981 o informație de presă a zguduit întreaga planetă. În Piața San Pietro, cetățeanul turc Ali Agca a tras mai multe focuri de pistol asupra fostului suveran pontif, Papa Ioan Paul al II-lea.

Vina este aruncată pe bulgari

Ali Agca a fost prins și în primele declarații a afirmat că a acționat din ordinul spionajului bulgar, care în perioada respectivă era un gen de sucursală a

KGB-ului. Existau argumente pentru o astfel de teză. Papa Ioan Paul al II-lea, de origine poloneză, era un sprijinitor public al Sindicatului Solidaritatea, ale cărui proteste zdruncinaseră pentru prima oară după revoluția maghiară din 1956 și după Primăvara de la Praga bazele așa-ziselor orânduirii socialiste din estul Europei.

În pofida unui proces răsunător în epocă, bulgarii, acuzați de Agca ca fiind inițiatorii atentatului, au fost achitați de un tribunal italian.

Agca se află și în prezent întemnițat într-o închisoare italiană de maximă securitate, fiind condamnat pe viață. Nu a mărturisit niciodată adevărul, poate cu excepția unei audiențe pe care fostul Suveran Pontif i-a acordat-o la închisoare, și a fost considerată de Papă sub taina spovedaniei.

„Lupii Cenușii“

În mod firesc, marile servicii secrete ale lumii au investigat atentatul asupra Papei. KGB-ul și CIA s-au acuzat reciproc, inclusiv prin așa-zise informații confidențiale lăsate să se scurgă în paginile marilor cotidiane.

S-a spus că Agca a făcut parte dintr-o organizație de tip fascist numită „Lupii Cenușii“. Era adevărat, numai că organizația menționată nu era fas-

cistă, ci fundamentalistă și pro-iraniană. Motivația acțiunilor teroriste pe care le-au comis în Turcia era destabilizarea guvernului laic și pro-occidental de la Ankara. De altfel, unul dintre mobilurile Ayatolahului Komeini, conducătorul revoluției islamice de la Teheran era exportul prin violență al fundamentalismului, în primul rând în statele musulmane. Cu ocazia vizitei Papei în Turcia, în 1979, fundamentalistii islamici pro-iranieni îl amenințaseră pe suveranul Pontif, printr-o scrisoare deschisă trimisă unor ziare centrale din Ankara: „Imperialiștii occidentali, speriați că Turcia și națiunile islamice surori ar putea deveni niște puteri politice, militare și economice în Orientul Mijlociu, trimit în Turcia, în acest moment delicat, pe Conducătorul Cruciadelor, Ioan Paul, travestit în lider religios. Dacă această vizită nu va fi anulată, îl voi ucide în mod intenționat pe Papa Conducător“.

Informații de la Mossad

Serviciul secret israelian a stabilit că această scrisoare a fost scrisă fie de Komeini personal, fie de un lider religios din anturajul său. Mai mult, Mossadul a stabilit că după evadarea dintr-o închisoare din Turcia Agca s-a refugiat în Iran, unde a petrecut câteva luni în diferite tabere de antrenament pentru teroriști. Din aceeași sursă rezultă că în Iran lui Agca i s-a promis că i se va oferi șansa de a-l ucide pe Papă la momentul potrivit. Teheranul parte moștenise de la regimul șahului Pahlavi, parte își construise un serviciu de informații eficient, care, după recrutarea lui Agca, pentru a încurca urmele, l-a trimis într-un voiaj în Bulgaria. Pentru Teheran, implicarea unui regim comunist, deci ateu, în atentatul împotriva Papei constituia atât un alibi demn de luat în seamă, cât și îndepărta-rea oricărei bănuieli asupra implicării grupărilor pro-iraniene de sorginte fundamentalist-islamică.

În 1984, Mossadul, printr-o legătură secretă de la Vatican, a dezvăluit Suveranului Pontif implicarea regimului de la Teheran în atentatul din 1981. Public, fostul Papă nu a făcut nici o declarație privind filiera iraniană din atentatul care era să-l coste viața.

DEPARTAMENTUL DOCUMENTARE

dezvăluiri

Traian Băsescu versus Pro-Marele Maestru al Masoneriei Române

Pentru cea mai mare parte a opiniei publice, masoneria a rămas o organizație ocultă, învăluită în mister, care conduce din umbră afacerile naționale și, de ce nu, pe cele internaționale.

În orice caz, masoneria este sau ar trebui să fie o organizație dacă nu elitistă, cel puțin a elitelor.

În România putem vorbi de un Kogălniceanu, Alexandri, Brătianu, Carandinu, Sadoveanu, Stolnici, Cuza sau, mai aproape de timpurile noastre, Nicu Filip, Comănescu, Dan Amedeo Lăzărescu, Victor Băbiuc, actualul premier Tăriceanu, precum și majoritatea ofițerilor superiori din MAPN, MI și Serviciile Secrete.

Masoni din interes

Din păcate, după reacția masoneriei în 1992, în

această frăție universală, cel puțin în România au pătruns personaje dubioase, care nu o dată, prin afacerile lor la limita legii, au ținut prima pagină a ziarelor. Cunoaștem destule exemple de așa-ziși masoni care au infiltrat lojile Marelui Orient ca un singur scop: afacerile oneroase.

La timpul potrivit vom publica numele acestor cetățeni, care departe de a fi liberizatori, înțeleg prin masonerie un simplu mijloc de a-și lărgi cercul relațional și de a obține diverse oportunități de afaceri; nu întotdeauna cele mai curate.

Sperăm să fim bine înțeleși. Nu ne permitem să atacăm masoneria și cu atât mai puțin Marea Lojă Națională condusă de Marele Maestru Eugen Chirovici. Demersul nostru vizează persoane, nu instituții sau organizații.

O șmecherie sovietică

În 2001, actualul pro-mare maestru al masoneriei din România, Gabriel Homotescu (foto), a făcut obiectul unei plângeri penale din partea Primarului General din perioada respectivă, Traian Băsescu. Actualul președinte al României îl reclama pe pro-marele maestru Homotescu la Direcția Generală de Poliție a Municipiului București pentru înșelăciune, fals în declarații și uz de fals, toate aceste infracțiuni fiind prevăzute și pedepsite de Codul Penal.

Despre ce a fost și încă mai este vorba? Gabriel Homotescu, în calitate de președinte al Consiliului de Administrație și Director General al SC CONFEX Internațional SA, a devenit prin anumite manevre

proprietar al unui spațiu comercial situat pe strada Doamnei nr. 1-3, corespondent Calea Victoriei nr. 28, sector 3, compus din subsol, parter, mezanin, două etaje și mansardă, în suprafață de 1836,06 mp.

Ce este însă CONFEX Internațional SA? Societatea s-a înființat pe baza Legii nr. 15/1990 și a Hotărârii de Guvern nr. 1213/20.11.1990, prin reorganizarea Trustului de Producție și Comercializare a Confeecțiilor Întreprinderii de Comerț Exterior „Confex București” și a Centralei Industriale Confeecțiilor Bacău.

Avem de-a face cu o șmecherie tipic comunistă larg practică în ex-URSS. Mare parte a întreprinderilor de stat din perioada socialistă a fost dată pe doi lei unor învățai ai perioadei post-1989.

Scurt istoric

Imobilul pentru care Homotescu a fost reclamat de Traian Băsescu este construit în 1895 de către fundația „Așezăminte Nifon Mitropolitul”, aceasta fiind înființată potrivit dispozițiilor testamentare ale Mitropolitului Ungro-Vlahiei și Primat al României Nifon și fiind cunoscut în perioada interbelică ca „Palatul Nifon”.

În 1948 comuniștii au dizolvat Fundația „Așezăminte Nifon Mitropolitul”, întreg așezământul atribuindu-se Ministerului Învățământului Public.

În perioada 1948-1977 imobilul a trecut succesiv de la Ministerul Învățământului la Ministerul Industriei Ușoare și în final la ICRAL Vitan. În 1978 imobilul a fost închiriat prin decizia 2/04.01.1978 Centrului Industriei de Confeecții. Ulterior a fost preluat de ICS Cocor, prin contractul 2430/19.08.1986.

Vine însă revoluția din 1989 și încep șmecheriile.

Arderea între coloane

În 1991, după înființarea SC CONFEX Internațional SA, între aceasta și succesoarea ICRAL Vitan, respectiv SC Centrul Istoric București, se încheia un contract de închiriere cu numărul 2912/25.04.1991, contract care, cel puțin în 2001, nu era reziliat. În același an, SC CONFEX Internațional, condusă de pro-marele maestru al masoneriei române, Gabriel Homotescu, era debitoare la Administrația Fondului Imobiliar cu suma de 1.470.066.548

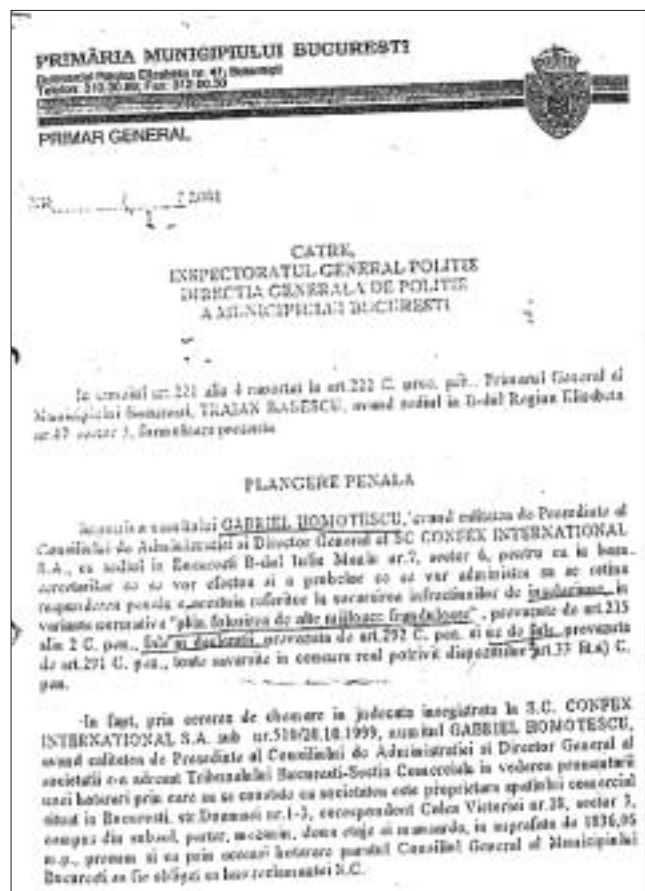
de lei, reprezentând chiria neachitată. În aceeași perioadă, pe rolul Curții Supreme de Justiție se afla recursul declarat de succesoarea „Așezămintelor Nifon Mitropolitul”, care revendica imobilul naționalizat de comuniști în 1948.

De unde, de neunde, Gabriel Homotescu, a făcut rost de un titlu de proprietate care, din câte știm noi, nu a fost pus în executare, cel puțin până în 2001. SC CONFEX Internațional SA a fost tot timpul un

chiriaș al municipalității și ne miră faptul că un mason cu rang înalt ca domnul Gabriel Homotescu, care a depus jurământul în lojă, a comis un sperjur de asemenea gravitate.

Venerabile Gabriel Homotescu, pedeapsa în Lojă ar trebui să fie arderea între coloane (nu vă speriați, stimați cititori, este pur simbolică), dar presupunem că cei care trebuie să aplice legea profană vor avea la rândul lor un cuvânt de spus.

GEORGE DORŃI

top secret

Agenții noștri ilegali – adevărații 007 (VIII)

În viața teatrală și pe platurile cinematografice, toți actorii care au interpretat un James Bond erau aleși după criterii artistice care trebuiau să cumuleze mult mai multe calități decât pentru orice alt rol. Pe lângă un fizic deosebit de plăcut, actorul care câștiga un asemenea rol trebuia să corespundă și din alte puncte de vedere teatrale, dar și strict per-

sonale, care, cumulate, dădeau nota cea mai mare și mai atractivă pentru personajul pe care trebuia să îl dubleze în orice acțiune riscantă și curajoasă, dar și de foarte mare succes. Interpretii lui James Bond își învățau rolul scenaristului apoi îl transpuneau în toate acțiunile impuse, făcând astfel din scenariu un cârmp de adevăr din viața noastră de zi cu zi, un epi-

sod de adevăr și ficțiune atractivă, pe care orice bărbat sau femeie dorește să-l trăiască măcar o dată în viață.

Fără scene „duble“

Pe parcursul filmărilor, când o replică sau o mișcare este greșită, ea poate fi repetată. Actorului i se dau indicațiile necesare, se reface tabloul scenic, se aprind din nou luminile rampei, actorul se machiază, se mai fac mici rețușuri de decor, apoi se trage încă o „dublă“ și filmul continuă. În final, când apare pe ecrane, toată acțiunea scenariului are continuitate și nimeni dintre spectatori nu știe niciodată dacă actorul care-l interpretează pe 007 și-a uitat în timpul filmărilor vreo replică, dacă a repetat-o vreodată, dacă a sărit cu parașuta o singură dată sau de mai multe ori, dacă a fost sau nu dublat în vreo acțiune periculoasă sau dacă gloanțele cu care a fost împușcat erau adevărate sau oarbe. El este eroul principal și pozitiv al acțiunii, iar publicul îl adoră permanent pentru curajul, tenacitatea și spiritul de sacrificiu cu care se luptă până la capăt cu criminalii, drogajii, teroristii sau mafioții pe care scenaristul îi scoate în cale.

În viața adevăratului spion, a ilegalului, lucrurile stau puțin altfel. Între el și actorul James Bond există unele asemănări, dar și foarte multe deosebiri, nu doar de scenariu,

ci de viață, de viață adevărată, cu pericole reale, cu coincidențe și întâmplări reale care nu se repetă niciodată de două sau mai multe ori, care apar o singură dată și trebuie rezolvate rapid o singură dată.

În viața ilegalului nu există scene „duble“, la el scenariul se învață o singură dată, în țară, în timpul orelor și perioadei de pregătire, cu un singur profesor, cu ofițerul instructor. El îi este și scenarist și regizor și profesor. Aici și acum are voie să mai greșescă. Aici și acum se mai poate trage câte o „dublă“ pentru replicile greșite. Când ilegalul trece pe adevărata scenă a vieții de spion nu mai are lângă el nici pe scenarist nici pe regizor, pe nimeni. Actorul pe care trebuie să-l interpreteze trebuie să fie impecabil, perfect, sigur pe el, să improvizeze chiar orice replică pentru orice situație concretă diferită de cele în care și-a desăvârșit pregătirea.

Pe adevărata scenă în care ilegalul urmează să-și joace rolul unei noi identități nu are voie să gafeze, căci orice gafă poate fi o picătură de otrăvă mortală, fără antidot și cu o singură cale de întoarcere: retragerea imediată din misiune.

„Ce faci, măi Georgele, nu mă mai cunoști? Sunt eu, Vali...“

Revenind la situația în care un ilegal este recunoscut în spațiul în care a fost lansat, de

către orice persoană care îl cunoaște pe situația reală, ori care ar fi această persoană, atitudinea sa trebuie să fie una singură, dar sigură, care să-i ofere protecție totală și să-l dezarmeze pe cel care l-a contactat. Ce poți face într-o situație în care vrei să scapi de cineva care „te agasează“ și vrea neapărat să-ți vorbească, având convingerea că te-a mai întâlnit, că-ți este rudă sau prieten? În primul moment al contactului neprevăzut, ofițerul ilegal încearcă să-i evite privirea și să-și continue drumul sau orice acțiune începută, abordând o atitudine de nepăsare totală, dând impresia că privește o persoană oarecare, care nu-i trezește nici un sentiment de cunoaștere sau de apropiere, din trecut sau prezent. În faza următoare, ilegalul știa că celălalt urma să i se adreseze în cea mai curată limbă românească, să-i pronunțe numele, prenumele, un diminutiv sau o expresie de genul: „Ce faci, măi Georgele, nu mă mai cunoști? Sunt eu, Vali...“. Deși era momentul cel mai dificil al situației, ilegalul trebuia să continue, cu același calm și stăpânire de sine, să domine și să controleze modul în care își juca rolul.

În primul moment îl neglija pe cel întâlnit. Apoi, dacă acesta continua să-l rețină, îi răspundea în cea mai autentică limbă locală ceva de genul: „mă confundăți, domnule, nu

vă cunosc, nu v-am întâlnit niciodată, vă rog să mă scuzați, mă grăbesc“, după care își continuă drumul, fără să trădeze prin mimică sau alte gesturi că l-a afectat cu ceva „micul incident“ al deranjului aceluși „străin“ care l-a acostat din cauza unei simple „confuzii întâmplătoare“.

Raport urgent în centrală

Deși asemenea întâmplări erau, bineînțeles, foarte rare, și se rezolvau relativ ceva mai simplu, ele puteau deveni foarte periculoase când aveau loc în împrejurări mai deosebite, împrejurări în care ilegalul se afla în compania unor cunoștințe, prieteni, colegi de serviciu, șefi, subalterni sau orice alte persoane care domiciliau în spațiul în care își desfășurau misiunea și care aveau deja convingerea formată și credeau în identitatea sub care era cunoscut acesta. Situația avea de această dată un caracter mult mai dramatic pentru că ilegalul, deși se „descurca“ cu cel care-l „confundă“, se crea un semn de întrebare pentru cei din compania sa, față de care era obligat să inventeze o explicație cât mai plauzibilă și convingătoare care să lămurească cât de cât confuzia străinului față de persoana sa.

Întâmplările de acest gen erau într-adevăr rare, foarte rare sau inexistente, dar nu puteau fi evitate niciodată, oricâte mă-

top secret

suri de prevedere ar fi fost luate de către ofițerul instructor. Se spune că inevitabilul nu poate fi niciodată evitat, orice ai face și cât de atent și prevăzător ai fi.

După orice întâmplare de acest gen, ilegalul era obligat să raporteze imediat în centrală prin codurile stabilite la pregătirea din țară, prin radio sau corespondență cifrată. Se raporta când a avut loc evenimentul, în ce împrejurare, localitatea, dacă cel care l-a contactat „din întâmplare” a fost identificat de ilegal, cine era în realitate, de unde îl cunoștea, de când, cât știa despre situația reală a ilegalului, când îl văzuse ultima oară, care era situația sa din țară și orice alte date care să ofere tabloul cât mai exact despre el și pericolul pe care-l prezenta în continuare pentru ilegal.

Verificarea „intrusului”

Imediat ce primea semnalul de pericol de la ilegal, ofițerul instructor începea cel mai urgent posibil un complex de verificări pentru identificarea „intrusului”. Acesta era căutat în toate evidențele interne de poliție și securitate, la domiciliul și locul de muncă, în evidențele informatorilor și persoanelor de legătură ale ofițerilor din structurile organelor de interne și chiar în evidențele altor ofițeri acoperiți trimiși în misiune în spațiul respectiv sau în alte spații. „Intrusul” putea fi oricine, un cetățean român plecat legal sau ilegal în exterior, un om de sprijin al organelor de securitate trimis cu o misiune de scurtă durată într-un spațiu extern sau orice altă persoană care întâmplător deranja ilegalul. Oricare ar fi fost el, trebuia însă cunoscut scopul pen-

tru care se afla întâmplător în acel spațiu, de când, pentru cât timp, ce traseu avea în continuare, legăturile cu alți cetățeni români din acel spațiu, legăturile sale cu alți cetățeni domiciliați în acel spațiu, dar mai ales cât de mult îl cunoștea pe ilegal pe situația sa reală și cât de

mare era pericolul prezenței sale în apropierea domiciliului ilegalului sau locului său de muncă. După terminarea verificărilor, ofițerul instructor întocmea un raport detaliat, cu propuneri, în funcție de situație și de pericolul pe care-l prezenta „intrusul”. Când pericolul era

minim se propunea de obicei o întâlnire secretă cu ilegalul pentru un nou instructaj de „siguranță pe spațiu”. Ofițerul instructor pleca în spațiul respectiv sau într-unul vecin, se întâlnea cu ilegalul, îi solicita date amănunțite asupra modului în care se consumase întâm-

plarea, stabilea cum se descurcase ilegalul, îi comunica acestuia rezultatul verificărilor din țară asupra „intrusului” după care îi făcea un nou instructaj de siguranță viitoare, punându-l în gardă și asupra altor posibile întâmplări similare. Tot cu această ocazie îl asigura pe ilegal că centrala va continua să-i poarte o grijă deosebită pentru siguranța identității sub care ilegalul acționa în spațiul respectiv, pentru a-i da acestuia încrederea necesară pentru executarea misiunii încredințate. În același timp i se sugera ilegalului să-și modifice cât mai mult unele elemente ale fizionomiei: barbă, mustăți, culoarea părului, elemente care să împiedice cât mai mult identificarea sa de orice persoană care-l cunoștea suficient de bine și putea să-i periclitizeze situația pe o altă identitate.

Pericol mare, măsuri drastice

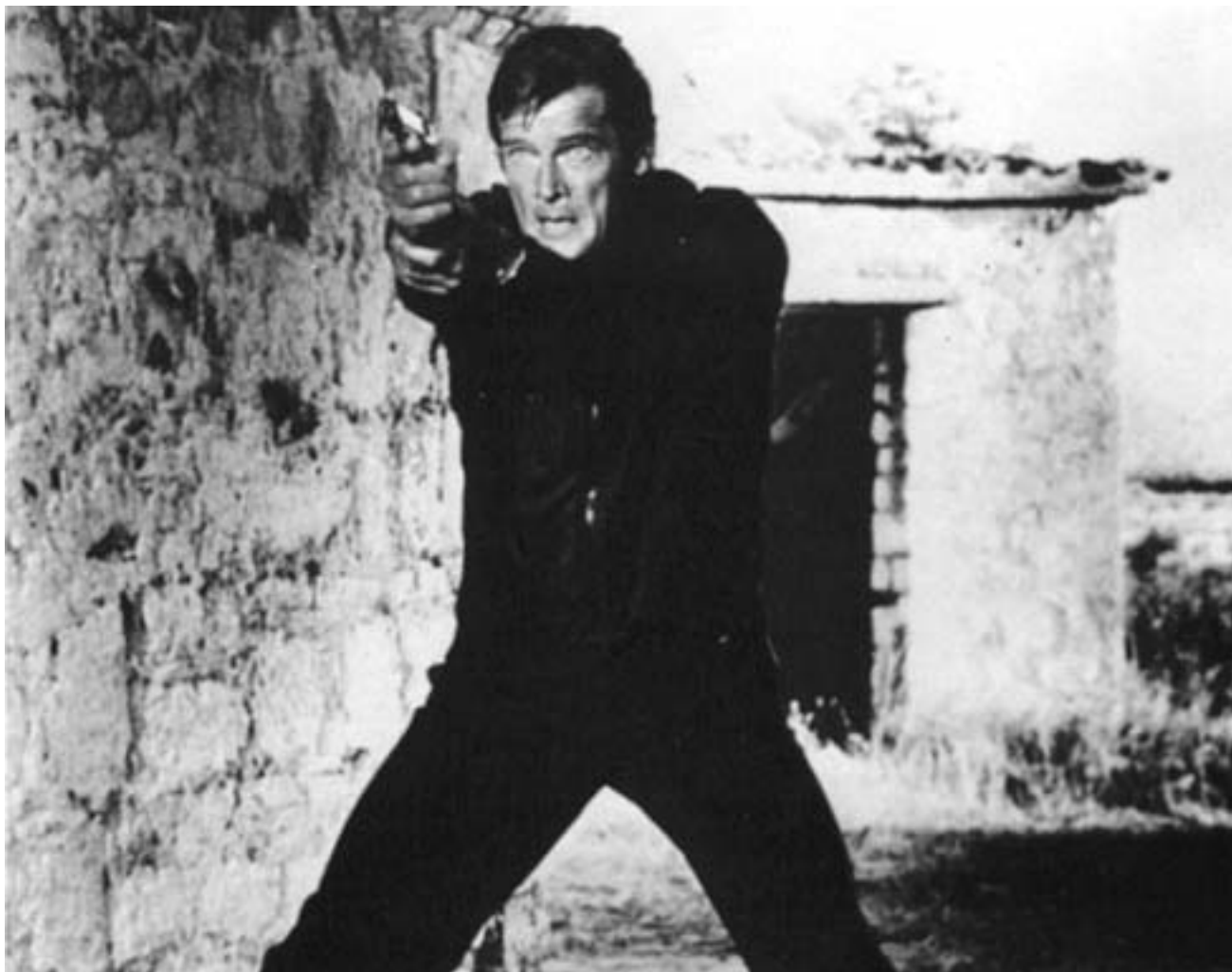
Când pericolul era mai mare, măsurile erau și ele pe măsură. Cel care-l identificase pe ilegal putea fi la rândul său fugar, despre care se știa, din verificări, că se stabilise într-un alt spațiu iar prezența sa în spațiul în care activa ilegalul fusese chiar întâmplătoare și imprezvizibilă. În funcție de cât de bine îl cunoștea pe ilegal și de relațiile lor anterioare, ofi-

țerul instructor intensifica și mai mult verificările asupra „intrusului”. Surse erau suficiente: emigrația română din spațiul în care se cunoștea că s-a stabilit intrusul. I se verificau legăturile, domiciliul, locul de muncă, situația materială, legăturile cu organele de contrainformații din spațiul respectiv, concepțiile politice și religioase, starea civilă și îndeosebi ocupația și îndeletnicirile. În funcție de rezultatul verificărilor se stabilea și gradul de pericol pentru eventuale întâlniri întâmplătoare cu ilegalul în spațiul în care acesta își desfășura misiunea și dacă aceste întâlniri îl puteau afecta sau nu, și în ce măsură, pe ilegal. Într-o asemenea variantă, în funcție de situație, ilegalul putea fi „transferat” cu domiciliul și locul de muncă, sau numai cu unul dintre cele două elemente, într-o altă localitate sau chiar alt spațiu, temporar sau definitiv.

Într-o situație și mai gravă, când exista pericolul deconspirării ilegalului, se lua măsura schimbării spațiului de misiune sau retragere totală din spațiu. Asemenea situații au fost foarte rare, dar erau obligatorii atunci când siguranța ofițerului nu mai putea fi asigurată.

Vom reveni cu amănunte în numărul următor.

SORIN V.
TEODORESCU

spionaj

Ultima întâlnire cu Agentul A007 (V)

Am făcut un duș apoi am dat drumul la televizor. În țară mă săturasem de un singur program și de numărul „mare” de ore de emisie. Mă săturasem și de calitatea „deosebită” a emisiunilor TV. Când plecam „afară”, abia așteptam să stau în fața unui televizor și să butonez câteva zeci de canale color, care de care mai variat și mai atractiv. Nu mă simțeam obosit după zborul cu avionul, așa că

m-am tot plimbat pe toate frecvențele care mi se ofereau, până am adormit. Subcoștientul nu m-a lăsat însă, căci ceasul meu biologic m-a trezit, ca de obicei la ora 6. Am mai făcut un duș, am comandat o cafea, apoi m-am pregătit pentru o zi de lucru mai deosebită și mai palpitantă. Îmi făcusem programul în cele mai mici detalii pentru o reușită deplină a misiunii.

Contrafilajul

Am coborât la recepție, am lăsat cheia camerei și le-am comunicat că urmează să revin abia către prânz, iar dacă voi fi căutat să fie notate toate persoanele și ora respectivă. Am adăugat că intenționez să vizitez câteva muzee mai cunoscute și să mă întâlnesc cu câțiva prieteni. Am plecat pe jos, apoi am luat un taxi până la cel mai apropiat muzeu, pe care-l vizitasem de nenumărate ori. Îi cunoșteam foarte bine toate intrările și ieșirile. I-am parcurs foarte repede toate încăperile, apoi am ieșit pe una dintre ușile care-mi permiteau cel mai bine un contrafilaj simplu. Am mers iarăși pe jos până la cea mai apropiată piață, mi-am cumpărat câteva portocale, apoi presa și m-am îndreptat către parcul lângă care-mi lăsasem autoturismul închiriat cu o zi în urmă. L-am verificat puțin la semnele pe care le pusese. Nu umblase nimeni. L-am deschis, am verificat și în interior. Același rezultat. L-am pornit și am parcurs câteva străzi cu sens unic. M-am oprit de câteva ori la câte o cabină telefonică. Am dat câteva telefoane la gară, aeroport și la un hotel apoi am ieșit din oraș pe una dintre variantele de pe autostradă. Până aici nu rezultase nimic suspect, nu aveam nici o „coadă”. Întâlnirea cu A007 o planificasem într-un alt oraș, la circa 60 de km. Nu era orașul în care locuia

situația operativă îi permitea un contact personal și că în ziua respectivă puteam să ne vedem la locul stabilit prin legătura radio și cifru. Am trecut pe la „afișier” și am văzut semnul. M-am convins că totul era OK. Următoarea mea sarcină era ca înainte cu o oră de întâlnire să trec pe la „afișierul meu” și să las un alt semn, dar cu aceeași semnificație pentru ilegal. El trebuia să-l vadă cu 10 minute înainte de întâlnire. Dacă era tot OK, se putea îndrepta spre locul de întâlnire, unde trebuia să apar și eu, apoi ne îndreptam amândoi spre un al doilea loc, unde puteam sta de vorbă liniștiți.

O surpriză neplăcută

Am ajuns relativ repede la „afișierul” meu, dar, în mod ciudat, nu l-am putut folosi. Chiar în dreptul afișierului se ciocniseră două mașini și apăruse poliția. Mi-am dat seama de surpriza neplăcută și de consecințele care ne afectau întâlnirea. Mi-am dat seama că totul fusese întâmplător, dar nu

A007, dar îl cunoșteam destul de bine. Începuse să plouă ușor, dar îmi convenea de minune. Pe la prânz am intrat în localitatea unde urma să aibă loc întâlnirea. M-am învârtit aproape două ore începând de la margine și până către centru. M-am oprit de câteva ori la câteva adrese cu imobile de vânzare. Am intrat și am stat de vorbă cu proprietarii. Le-am cerut detalii, am vizitat încăperile, grădina, piscina, le-am lăsat câte o carte de vizită special pregătită și le-am luat și eu telefoanele, urmând să mai discutăm prețul. Opririle făceau parte tot din planul de contrafilaj și mi-a reușit. Orice verificare în plus nu strica.

„Afișierul impersonal”

Până la întâlnire mai aveam aproape 3 ore. M-am gândit că n-ar strica să trec și pe la un stadion unde tocmai avea loc un meci. Mi-am luat un bilet și am intrat. Tocmai se termina. M-am interesat de cele două echipe, am reținut scorul și, bineînțeles, biletul de intrare. Era bun pentru orice eventualitate viitoare. Am ieșit de pe stadion și am luat-o pe jos, către strada pe care fixasem „afișierul impersonal” al ilegalului. Pe el trebuia să observ sau nu semnul că A007 îmi confirma întâlnirea cu două ore înainte, că știa de întâlnirea planificată, că

puteam risca. Am ocolit „afișierul” și m-am îndreptat spre un al treilea loc, spre „semafor”, unde am aruncat o coajă de portocală. A007 știa că dacă la „afișier” nu găsea nici un semn pleca spre „semafor” unde urma să traducă al doilea semn. În funcție de el știa că întâlnirea dintre noi se amâna cu 20 ore sau se amâna pentru o dată ulterioară transmisă din centrală după 48 de ore de la data când urma să se realizeze prima. De data aceasta cojile de portocală i-au transmis doar că urma să aibă loc o întâlnire de rezervă.

(va urma)

SORIN V.
TEODORESCU

Salvați Vama Veche

... de mizerie, corupție și ilegalități (II)

„Problemele acumulate ne-au făcut să avem momente de pierdere a încrederii în instituțiile statului. Vă rugăm să trimiteți o comisie de anchetă serioasă și competentă care să scoată la iveală toate abuzurile și ilegalitățile existente la fața locului și pe care nouă ne este imposibil să le așternem pe hârtie. Altfel, rămânem cu același gust amar al nedreptății care i-a fost sortită românului dintotdeauna, cum bine spunea în campania electorală dl președinte Traian Băsescu. Avem nevoie să credem și să ne și convingem că s-a schimbat ceva cu adevărat în țara aceasta“.

Vile, hoteluri pe plajă, firme prospere, mașini luxoase

Așa se termină plângerea unui mare număr de cetățeni nemulțumiți din localitățile care compun comuna Limanu din județul Constanța, majoritatea lor fiind din localitățile 2 Mai și Vama Veche, acolo unde, într-adevăr, primarul Urdea Nicolae Iustin a comis și continuă să comită abuzuri grosolane, încălcând cu bună știință atât legile țării, dar mai ales legile bunului-simț, față de cei care l-au votat și i-au acordat încrederea electorală pentru un al doilea mandat. Când alegătorii ajung să se plângă până la nivelul cancelariei prezidențiale înseamnă că ceva pute a mizerie, a incompetență, a ilegalități, a nedreptate. Locuitorii celor patru localități s-au adresat mai întâi instituțiilor locale: Poliție, Parchet, PNA, Consiliul Județean, dar se pare că toți au închis ochii. Oamenii

Vila Directorului Spitalului din Mangalia

simpli, alegătorii domnului primar actual, dar și ai celor anteriori, s-au săturat să fie păcăliți și amăgiți și au cerut (și încă mai speră) să vină o comisie la fața locului pentru a constata abuzurile acumulate din 1990 și până în prezent, comise nu doar de actualul primar, dar și de ceilalți, care și-au făcut plinul și s-au retras liniștiți, fiecare la vilișoara lui care se învârtă după soare, fiecare la firma pe care și-a tras-o, fie la 2 Mai, fie la Vama Veche sau la Limanu. Oamenii se plâng de atâtea abuzuri încât nu le mai ajunge

hârtia pentru a fi exprimate. Pentru toți foștii, dar și actualul primar, pentru toți foștii viceprimari și consilieri, indiferent de culoarea politică, perioada de electorat a adus suficient capital, fie el material sau de relații, să-și trăiască liniștiți ultimii ani de pensie: vile, hoteluri pe plajă, firme prospere, mașini luxoase pentru ei și copiii lor (Urdea Nicolae Iustin – vilă și magazin comercial în 2 Mai și apartament în Mangalia;

Ștefan Gheorghe, fostul viceprimar – vilă în 2 Mai; Pavel Tudor, fost viceprimar – vilă în 2 Mai; Ștefan Vasile, fost viceprimar – vilă și firmă în 2 Mai; Vali Vlădescu, fost primar – vilă și hotel în Vama Veche, și lista continuă cu alți viceprimari și consilieri ai primăriei Limanu).

Jonglerii profitabile

Se pare că toți și-au tras câte ceva din jongleriile cu

loturi de pământ de pe plajă sau din apropierea ei, cu punerea în posesie a sătenilor, cu autorizațiile ilegale date pentru construcțiile de case de vacanță și vile în 2 Mai și Vama Veche, cu repartițiile de loturi de pământ date revoluționarilor reali sau fictivi, cu șpaga care le-a ieșit și încă le mai iese de la numeroasele firme, firmuțe și tarabe instalate fără nici o aprobare pe plaja de la Vama Veche sau în imediata apropiere, din unele

materiale de construcții cumpărate din banii SAPARD pentru amenajarea drumurilor comunale, dar sustrase și folosite și în interes personal pentru ei sau prietenii lor, și ei baroni locali, care și-au construit câte o mică „amintire“ sub razele soarelui din 2 Mai sau Vama Veche.

Împotriva bunului-simț

Și atunci să nu le lase cetățenilor un gust amar al nedreptății, când avantajele materiale ale aleșilor locali foști sau prezenți sfidează bunul-simț, sfidează legea și chiar acele instituții ale statului puse să asigure la rândul lor nu doar aplicarea ei, dar să și garanteze cetățenilor încrederea în modul lor de funcționare și de exercitarea puterii în statul de drept? Cât vor mai trăi acești oameni sub imperiul neîncrederii în lege și în instituțiile obligate să aplice legea, sub imperiul nedreptății promovate de aleșii locali, puși doar pe șpăgi, pe abuzuri și pe acumulări de bunuri și alte avantaje, născute din miera cu care se ung pe degete zilnic? Câtă miere mai vor să sugă acești bondari, pe care stupul îi refuză cu silă și pe care ar dori cu siguranță să-i împacheteze un timp cu ceară, ca să-i păstreze, dar nu în stup ci la zdup?

Nu ratați numărul viitor al revistei noastre. Vom publica cazuri concrete ale abuzurilor mai sus amintite.

DEPARTAMENTUL
INVESTIGAȚII

Vila patronilor din București

Vila triplă a Procurorului-Şef Roşca din Sectorul 4, Bucureşti

Scandalul livrării supravegheate Venezuela – România

Vina eșecului operațiunii o poartă informatorul poliției antidrog

Un nou scandal a izbucnit săptămâna trecută în justiția românească. Un informator al Direcției de Combateră a Crimei Organizate și Antidrog, Petre Dumitrescu, i-a acuzat pe ofițerii care îl aveau în legătură și pe procurorul Flavius Căznic, că și-ar fi însușit 6 kg de cocaină, cu ocazia unei livrări supravegheate din Venezuela. Acțiunea ar fi avut loc, conform unor surse judiciare, în 2002 și ar fi presupus colaborarea ofițerilor antidrog din România, Franța, SUA și Venezuela.

Livrarea supravegheată

Menționăm că informatorul, în prezent arestat pentru trafic de droguri este departe de a fi o persoană frecventabilă și a fost recrutat prin constrângere de către ofițerii antidrog, fiind cunoscute relațiile sale cu lumea dealerilor de stupefiante.

Subiectul a fost pe larg prezentat în media, sugerându-se în anumite publicații că ar fi vorba despre o reglare de conturi în Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Să începem însă cu începutul. Ce este o livrare suprave-

gheată? Conform Convenției Națiunilor Unite din 1988, este o strategie eficace de luptă contra drogului, care constă în a permite ca un transport ilicit sau suspect de stupefiante ori substanțe psihotrope, o dată descoperit de un serviciu de poliție, să părăsească teritoriul uneia sau mai multor țări, să le traverseze sub supravegherea autorităților competente pentru identificarea persoanelor implicate în comiterea infracțiunilor.

În principiu, țările participante la operațiune se pun de acord pentru a permite livrarea mărfurilor (drogurilor) expediate și, dacă este cazul, trecerea curierilor rețelei de traficanți din toate țările de origine în țările de destinație și prin țările de tranzit.

Legea conspirativității

Elementul-cheie al unei livrări supravegheate îl constituie ofițerul acoperit sau colaboratorul secret infiltrat în rețeaua internațională de traficanți.

Infiltrarea ofițerilor acoperiți într-o rețea de anvergură este extrem de dificilă, dacă avem în vedere circumspecția

traficantilor față de orice nou contact uman. De aceea se preferă recrutarea unui traficant sau al unui contact al acestuia și ulterior prezentarea de către acesta a unui ofițer acoperit pe post de viitor colaborator.

Oricum, chiar reușind infiltrarea, lucrurile sunt departe de a fi rezolvate. Rețelele inter-

naționale de traficanți sunt structurate pe modelul unor mini-servicii secrete, conspirativitatea fiind ridicată la nivel de lege.

Experiența polițienească internațională a arătat că traficanții pot desfășura o expediție cu titlu de încercare pentru a studia modul de desfășurare și

consideră un semnal de alarmă orice abatere de la normă.

Interese politicianiste

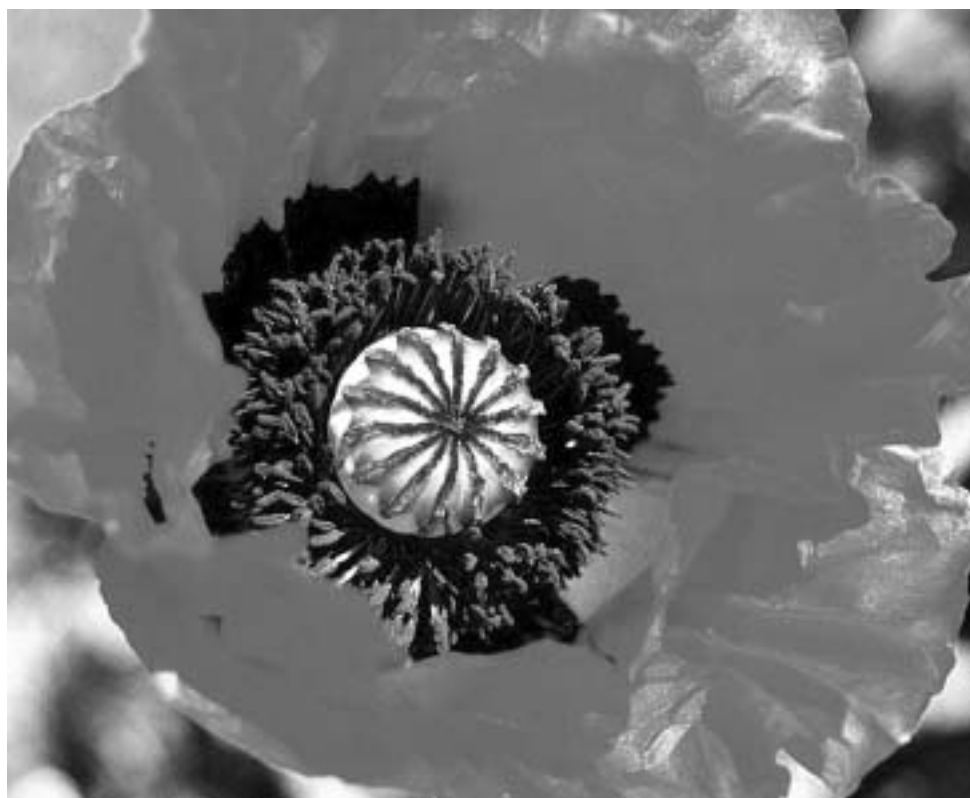
Revenind la operațiunea care a generat scandalul livrării supravegheate Venezuela – România, se pare că veriga slabă a fost informatorul poliției anti-

drog, Petre Dumitrescu, aceasta cu excepția cazului în care colaboratorul nu a fost bine instruit, concluzie care ar duce la învinuirea ofițerilor. În orice caz, rezumându-ne doar la informațiile publice, calitatea umană a colaboratorului lasă de dorit.

Faptul că se încearcă plata unor polițe din partea unor procurori îndepărtați din funcțiile deținute de către ministrul Justiției, Monica Macovei, este evident prin atacul la adresa procurorului Flavius Crăznic, actual consilier al ministrului, care la data operațiunii coordona livrarea supravegheată. Un procuror nu se infiltrază în rețele de traficanți, așa că Flavius Crăznic a fost nevoit, ca și mulți colegi de-ai săi, să lucreze cu datele și informațiile oferite de ofițerii de la antidrog.

Nu ni se pare însă corect ca din interese politicianiste să se arunce un dubiu asupra întregii activități a Parchetului și Poliției privind combaterea traficului de droguri și substanțe psihotrope.

DEPARTAMENTUL
INVESTIGAȚII

scurtcircuit

Spionii lu' pește

Ildiko Sztamari

Gălăgie mare, scandal, iureș, balamuc la Budapesta.

Umblă zvonul că niște români, pardon, maghiari, ar fi fost prinși de serviciile secrete ungare „cu rața-n gură la Budapesta pe bățatură“.

Adică ei, românii de naționalitate maghiară, soții Sztamari, ar fi fost „nășiți“ în România de nea Timofte și teleghidați în urmă cu mai mulți ani în Ungaria „cu scop bine definit în organizarea serviciilor secrete române“ (am citat din săptămânalul ungar Heti Vailaggazdasag HV, ediția online). Adică au fost trimiși să spioneze guvernul ungar, așa, mai pe românește.

În scutece la dom' ministru

Mai concret, doamna Sztamari s-ar cam fi cuibărit în paturile a nu mai puțin de trei miniștri din guvernul ungar și i-ar fi „stors bine“ de informații pe bieții bondari, care nici n-au știut pe cine strâng la piept (nu

ratați să mă strângeți la piept fiindcă nici nu știți ce pierdeți).

Domnul Sztamari a fost chiar consilierul lui Marko Bela, șefu' ăl mare al UDMR (rușinică!).

Zbatero ca-n cameră, coane Fănică

Comisia parlamentară ungară pentru securitate a luat cazul în dezbatere, la cererea insistență a formațiunii politice de opoziție FIDESZ, condusă de Viktor Orban, ex prim-ministru al Ungariei. Cel care bătea Transilvania cu piciorul în lung și-n lat, ignorându-l pe omologul său român Adrian Năstase. Adică nu-i dădea nici bună ziua când trecea prin ograda lui. Iar nea Adică nu zicea nimic. Mucles, musca-n pod, să nu se supere UDMR că-l lăsa fără „coledzi“, vorba lui nenea Iancu Caragiale, adică fără sprijin parlamentar, cum am spune noi.

Dar de ce i-a fost frică tot n-a scăpat și a rămas și fără

bună ziua de la dom' Victor și fără „coledzi“ de la UDMR.

Mai spune săptămânalul ungar HV că ei, „spionii“, ar fi fost descoperiți încă din ianuarie 2005, dar au încheiat un acord cu guvernul ungar. Vă las să rămâneți în Ungaria dacă rupeți legăturile cu Bucureștii.

Iar agenții joviali ar fi răspuns: „Ne-ați prins hoților, gata, piua, nu mai facem“. Zis și făcut, batem palma și uităm, altfel să știți că vă fac legitimație de român și e vai de voi.

Ceva nu sună bine

Aici sunt cel puțin două aspecte importante de discutat.

1. Dacă soții Sztamari ar fi fost agenți străini, contraspi-onajul ungar i-ar fi „lucrat“ în continuare, oferindu-le date de dezinformare, pentru intoxicarea Bucureștilor. În cele din urmă, când dețineau suficiente probe de vinovăție împotriva lor, îi contactau și-i „întorceau“ (adică îi recrutau) și-i foloseau împotriva celor care i-au trimis

în „misiune“, fără vâlvă, fără scandal, în cea mai „deplină conspirativitate“.

Acestea sunt reguli generale valabile în activitatea de spionaj-contraspi-onaj, în toate țările lumii. De aceea se numesc servicii secrete și nu „Precupețul SRL“, care să facă gălăgie pentru o varză crudă. De asemenea, nu se

poate confunda activitatea de informații și contrainformații cu munca de poliție, când, prinzându-l pe borfaș, îl vâra la „zdup“ și-l face și de răs prin ziare sau pe la televizor, să-l știe lumea pe nărod și să-și ferească buzunarele când o ieși de la „Ghe“.

2. Toată vâlva a fost stâr-nită de opoziția ungară, în spe-

cial de formațiunea politică FIDESZ a fostului premier ungar Viktor Orban, care a scăpat gălușca puterii printre degete, fiind prea fierbinte pentru ei, iar acum încearcă să compromită guvernul ungar în funcție. Adică, ce se întâmplă? Cum e posibil? Trei miniștri, cu voie sau fără voie au furnizat informații secrete Bucureștilor prin intermediul „agenților români Sztamari“.

În concluzie, atenție electorat ungar la alegeri! Băgați-vă mințile în cap și voi toți FIDESZ, că noi suntem formațiune serioasă, nu dăm informații românilor, noi le dăm câte o copită pe la UE, eventual. Așa că ușcheala de la putere, voi cei prezenți acu' la guvernare, că faceți numai prostii, pare să spună Viktor. Iar voi, românii, fiți cuminiți, că mai e puțin până în 2007 și vă așteptăm la ușa UE, unde o să vă punem piedică.

Sanchi, parcă până acum ce au făcut? Mă gândesc, o fi și ăsta vreun suliment la lista lui Severin. Sau mai e puțin și vine 2007, așa că „tovarășii și prietenii“ își iau măsuri de pe acum.

IOAN CREȚU

Această pagină va fi dedicată tinerilor. Și, pentru că nu putem vorbi despre ei fără ca ei să fie de față, aici veți găsi întotdeauna părerile lor despre ceea ce îi preocupă. Pentru ca lucrurile să fie și mai clare, i-am rugat să descrie generația din care fac parte și am ales câteva dintre cele mai interesante răspunsuri...

ÎN CE MAI CREDEM

Un chestionar aplicat studenților din facultatea mea acum ceva timp arată că valorile economice sunt predominante în viața lor, depășindu-le cu mult pe cele religioase, de pildă. Pe de altă parte, sondajele care se fac tot timpul

plasează încă Biserica pe un loc fruntaș în ceea ce privește încrederea românilor, iar în eșantion sunt întotdeauna incluși și tineri. I-am întrebat deci pe tineri ce loc mai ocupă diversele credințe în viața lor.

Daniela S. (23 ani, studentă). Greu de spus, pentru că nu mă prea gândesc la asta. Deci s-ar putea spune că nu ocupă un loc foarte important. Totuși, nu e atât de simplu, pentru că sunt dintr-o familie credincioasă, practicantă, care ține la toate ritualurile și când mă duc la ei, de Sărbători, de pildă, trăiesc și eu alături de ei toate astea și mă simt foarte bine. Dar când mă întorc la viața mea de aici, mi-e greu să fac loc și credinței.

Horia P. (24 ani, programator). Depinde. Cred în tot felul de lucruri, dar n-au legătură cu biserica sau practicarea vreunei religii. Cred în vise, de pildă, deși cred că dacă m-ar auzi prietenii mei ar râde de mine. Sunt superstițios, iar

când sunt stresat chestia asta e foarte accentuată și cum sunt stresat mai tot timpul... puteți trage singuri concluzia.

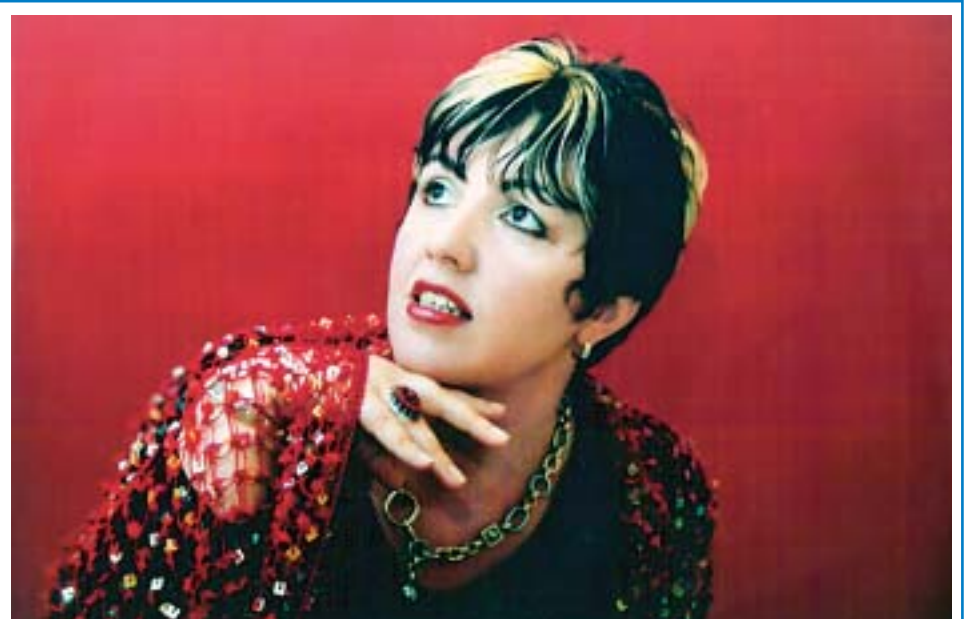
Georgiana M. (21 ani, studentă). Nu pot să accept că lumea asta e doar atât cât o vedem. Deci am nevoie să cred că e ceva dincolo. Da, cred. Sunt chiar puțin de modă veche în chestia asta. Și mă deranjează când văd că oamenii, tinerii, colegii mei, nu împărtășesc această valoare. Eu cred că încă e nevoie de ea.

Mircea F. (26 ani, agent vânzări). Cred în primul rând în mine. Nu cred în nimic magic sau supranatural. Dacă m-ar auzi bunicii mei, s-ar supăra foarte tare, pentru că m-au crescut în niște tradiții

foarte stricte, iar ei cred în de toate, de la Dumnezeu la OZN-uri și de la datul în bobi la vise care prevăd viitorul. Asta nu înseamnă că nu-mi place să aud povești cu credințele altora. Le respect și mă și amuză. Dar nu sunt pentru mine.

Adela N. (23 ani, asistent manager). Tot timpul m-am considerat credincioasă, dar, dacă stau să mă gândesc, nu prea fac nimic să-mi exprim latura asta, cu excepția Sărbătorilor, când e o atmosferă care mă prinde și pe mine și a concediilor, când neapărat mă duc și la o mănăstire, să mă liniștesc puțin... Dar în rest, nu prea vorbesc despre asta – n-am cu cine și nici nu prea vreau și nici nu fac mare lucru.

Pagină realizată de IULIA GORZO

O misterioasă doamnă pregătește o mare surpriză în lumea show-biz-ului

Fenomenul „manele“, pentru că, fără îndoială, cu sau fără acceptul unora sau altora, a devenit un fenomen, cunoaște, pe zi ce trece, schimbări de imagine și de stil. Ierarhia pare să cunoască și ea mutații, cu toată dominația de până acum a câtorva persoane. Și pentru că toate se schimbă, până și în lumea manelelor, publicul acestui gen (și nu numai) va avea parte, foarte curând, de o surpriză de proporții. În lumea manelelor va apărea o femeie de afaceri realizată, cunoscutoare a cinci limbi străine, cu relații sociale deosebite, inclusiv în lumea investigațiilor și a serviciilor secrete. Nu ratați numărul următor al săptămânalului „Alerta“!

Vrăji pe Internet

Mai țineți minte așa-zisele scrisori în lanț, chain letters, cum se numesc ele în engleză? Sunt chestiunile acelea deosebit de rezonabile, pe care le primim de la diverși binevoitori și care ne anunță pe un ton dramatic că, dacă le trimitem rejeor la cel puțin zece cunoștințe în timp de – și aici

variază de la câteva ore la câteva săptămâni – vom avea o mare fericire (sau mai multe, sau toată viața) și, dacă nu, vom avea un mare ghinion (sau, firește, ghinion variabil de la faimoșii șapte ani la toată viața, dacă mai apucăm, pentru că s-ar putea să murim).

Evoluția lor tehnologică e naturală, dar asta n-o face mai puțin comică. Dacă atunci când eram mică îmi aduc aminte cum le găseam în cutia poștală și se copiau de mână, vărându-se pe furis în alte cutii poștale (și am o amintire clară cum copilașii de clasa întâi sau a doua, de-abia trecuți de

stadiul de bastonașe, dar speriați de perspectiva unei vieți nefericite, copiau de zor, cu limba scoasă, elucubrațiile respective). Dacă scrisul de mână le dădea oarecum un aer mai serios, când a venit epoca xeroxului și au început să se răspândească sub formă de fluturași, au căzut și mai mult, dacă era nevoie,

în derizoriu. Și acum a apărut internetul. Toată ziua-bună-ziaua, căsuța mea poștală geme de astfel de scrisori în lanț, unele mai simple, altele elaborate, cu imagini frumos colorate (peisaje, flori, cascade) și proverbe înțelepte (neapărat chinezești), dar și pilde gen: „Li ți a primit această scrisoare și n-a trimis-o în timp util. Peste câteva zile a făcut cancer și a murit, în timp ce Yang ți a primit această scrisoare, a trimis-o la zece prieteni și a doua zi a primit vestea că e moștenitorul unchiului său, defunctul Yang țe“.

Asta ca să nu mai vorbim de cele tematice – cea mai fierbinte temă, fiind, normal, sexul: „Dacă nu trimiteți în zece zile scrisoarea la zece oameni, nu veți mai face sex zece ani de-acum încolo (Brrr! Ce gând sinistru!), dar, dacă sunteți cuminti și o trimiteți chiar în această zi prin e-mail, în această noapte, la orele 22.30 fix, veți avea o mare și plăcută (și umedă, aș adăuga eu!), surpriză.“ Ridicol, nu? Categorie, dar oamenii trimit. Nimeni nu vrea să riște. Cine sunt oamenii care trimit? Păi, fiind vorba de internet, e vorba, normal, de tineri cu profesii noi și sofisticate, dar cu frica-n sân când vine vorba de ghinion. Cine spunea că trăim într-o lume des-vrăjită, non-magică, rațională? Iată cum vrăjitoria, magia și superstiția trăiesc bine mersi și sunt chiar la modă. Doar că vin pe internet.

